

भाष्यानुक्तः । ज्योतिषोक्ते पापाक्रान्तादिदुष्टलघने न० ।
 अलघु ति० न लघुः विरोधे न०त० । लघुवर्णभित्ते १ गुरुवर्ण
 आकारादौ २ गोरवयुक्ते लाघवमृन्त्ये । “जवनमलघुपीव-
 रोरुक्त्वा” भाषः २ दीर्घं च “अलघुप्रसारितविलोचना-
 ज्जलिः” भाषः । स्त्रियां वा ङीप् ।
 अलङ्करणं न० अलम्+क-भावे ल्युट् । १ भूषायाम् । करणे
 ल्युट् । २ वलयादौ भूषणे । आवसथोन्मर्दानालङ्करणदन्त
 प्रक्षालनान्यध्वर्योरदीक्षितस्य” कात्या० ८, ६, २८ । न
 चालङ्करणं धार्थ्यं क्विद्देहे तया पुनः” विधवाधर्मे पुरा० ।
 अलङ्करिष्णु ति० अलम् क-ङ्णुच् । भूषके मण्डनकरण-
 शीले । “अलङ्करिष्णवस्ते च शब्दमर्थं समौ त्रिधा” अग्निपु० ।
 अलङ्कर्त्ति ति० अलम्+क-टच् । भूषणकर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।
 अलङ्कर्मीण ति० अलं समर्थः कर्मणे ख । कर्म लभे ।
 अलङ्कार पु० अलम्+क-भावे घञ् । १ भूषायाम् । करणे घञ् ।
 २ हारादौ भूषणे, साहित्यविषयदोषगुणप्रतिपादके ३ पन्थे,
 ४ शब्दभूषणे-अनुप्रासादौ, ५ शब्दार्थभूषणे-उपमादौ च ।
 “शब्दार्थयोरस्थिरा ये धर्माः शोभातिशायिनः । रसादौ
 उपतुर्वन्तोऽलङ्कारास्ते ऽङ्गदादिवत्” सा०द० उक्तम् शब्दा-
 र्थयोः शोभाकारित्वम् तल्लक्षणम् । ते च बहवः शब्दनिष्ठा
 अर्धनिष्ठाः उभयनिष्ठाश्च । तत्र जाल्यादयः शब्दनिष्ठाः
 उपमादयोऽर्धनिष्ठाः पुनरुक्तवदाभासादय उभयनिष्ठाः
 तत्तदन्वयव्यतिरेकाभ्यां तथात्वम् शब्दनिष्ठास्तु बहवस्तेषु
 केचित् तत्तच्छब्दे उक्ताः केचित् वक्तव्याश्च तद्भेदा-
 स्तावत् समासेनात्वाभिधीयन्ते तत्र जाल्यादयश्चतुर्विंशतिः
 शब्दालङ्काराः सरस्वतीकण्ठाभरणे दर्शिताः यथा “ये व्युत्-
 पन्थादिना शब्दानलङ्कर्त्तुमिह क्षमाः । शब्दालङ्कारसंज्ञास्ते
 ज्ञेयाजाल्यादयोबुधैः” । “जातिर्गतरीतिवृत्तिच्छाया-
 सद्रोक्तियुक्तयः । भणितियुष्मिना लभ्या पठितिर्यमकानि
 च । श्लेषानुप्रासचित्राणि वाकोवाक्यं प्रहेलिका । गूढप्रश्नो-
 च्चराध्येयश्रव्यप्रेक्ष्याभिनीतयः । चतुर्विंशतिरित्युक्ताः शब्दा-
 लङ्कारजातयः” । तेषां लक्षणादीनि क्रमेण यथा तत्र
 १ जातिः “तत्र संस्कृतमित्यादिभारती जातिरिष्यते । सा
 त्वौचित्यादिभिर्वाचासलङ्काराय जायते संस्कृतेनैव के-
 ऽप्याहुः प्राकृतेनैव केचन । साधारण्यादिभिः केचित्
 केचन श्लेषभाषया । न स्तोच्छ्रितव्यं यज्ञादौ स्त्रीषु नाप्रा-
 कृतं वदेत् । संकीर्णं नाभिजातेषु नाप्रवृत्तेषु संस्कृतम् ।
 देवाद्याः संस्कृतं प्राहुः प्राकृतं किन्नरादयः । पैशाचाद्यं
 पिशाचाद्या भगधं हीनजातयः । संस्कृतेनैव कोऽप्यर्थः प्राकृ-

तेनैव चापरः । शक्नोरचयितं कश्चिदपमंशेन जायते” ।
 तत्र जातिरपि षोढा यथोक्तं तत्रैव । “शुद्धासाधारण्यो
 मिश्रा सङ्कीर्णा रस्यगामिनो । अपभ्रष्टेति साचार्यं जातिः
 षोढा निगद्यते” । इति जातिः १

२ गतिः । “गद्यं पद्यं च मिश्रं च वाक्यं यत् सा
 गतिः स्मृता । अर्थौचित्यादिभिः साऽपि वागलङ्कार इष्यते ।
 कश्चिद्गद्येन पद्येन कश्चिन्मिश्रेण शक्यते । कश्चिदेकेन च
 द्वाभ्यां काव्येऽर्थः कश्चन त्रिभिः । द्रुता विलम्बिता मध्या
 साथ द्रुतविलम्बिता । द्रुतमध्या च विज्ञेया तथा मध्य-
 विलम्बिता । सा लघूनां गुरुणाञ्च बाहुल्यात्पल-
 मिश्रणैः । गद्ये पद्ये च मिश्रे च षट् प्रकारोऽपि
 जायते । तत्र वृत्तं च जातिञ्च पद्यमाङ्गरथो पृथक् ।
 समञ्जार्द्रसमं चेति विषमञ्च प्रचक्षते” । “वृत्तमक्षरसंख्यातं
 जातिर्मात्वाकृता भवेदिति” ट०र० । ‘गद्यस्तुक्कलिकाप्राथं
 पद्यगन्धोतिच द्विधा । द्विधैव गद्यपद्यादिभेदान्मिश्रमपी-
 ष्यते । ललितं निहुरं चूर्णमाविद्धं चेति योऽपरः ।
 विशेषः सतु गद्यस्यो रीतिवृत्त्योर्विशिष्यते” । गतिः २ ।

३ रीतिः यथा “वैदर्भीदिगवः पन्थाः काव्ये मार्गं
 इति स्मृतः । रीड् गताविति धातोश्च व्युत्पत्त्या रीति-
 रूच्यते । वैदर्भी साथ पाञ्चाली गौडियावन्निका तथा ।
 लाटीया मागधी चेति षोढा रीतिर्निगद्यते । तत्रास-
 मासा निःशेषज्ञेष्वादिगुणगुम्फता । विपञ्चीखरसौभाग्या
 वैदर्भी रीतिरिष्यते” । दर्पणे तु “माधुर्यं व्यङ्ग्यैर्वर्णै रचना
 ललितात्मिका अट्टित्तरत्नवृत्तिर्वा वैदर्भी रीतिरिष्यते”
 ललितता । “समस्तपञ्चपदामोजःकान्तिविवर्जिताम् ।
 मधुरां सुकुमाराञ्च पाञ्चालीं कवयो विदुः । समस्तात्युद्ग-
 टपदामोजःकान्तिगुणान्विताम् गौडिीयेति विजानन्ति
 रीतिं रीतिविचक्षणाः । अन्तराले तु पाञ्चालीवैदर्भ्यो
 र्यावतिष्ठते । सावन्निका समस्तैः स्याद् द्वित्वं स्त्रिचतुरैस्तथा ।
 समस्तरीतिव्यामिश्रा लाटीया वृत्तिरिष्यते । पूर्वरीते
 रनिर्वाहे खण्डरीतिस्तु मागधी” । रीतिः ३ ।

४ वृत्तिः यथा । “या विकाशेऽप्य विक्षेपे संकोचे विस्तरे
 तथा । चेतसो वर्त्तयित्री स्यात् सा वृत्तिः सापि षड्विधा ।
 कौशिक्यारभटी चैव भारती सात्वती परा । मध्यमार
 भटी चैव तथा मध्यमकौशिकी । सुसुकरार्थसंदर्भा कौशिकी
 तासु कथ्यते । यात प्रौढार्थसंदर्भा वृत्तिरारभटी तु सा ।
 कोमलप्रौढसन्दर्भा कोमलार्था च भारती । प्रौढार्थकोम-
 लप्रौढसंदर्भा सात्वती विदुः । कोमलप्रौढसन्दर्भा या सा